

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Krajská prokuratúra Trnava**, Dolné Bašty č. 1, Trnava, proti žalovanému: **Správa katastra Šaľa**, Staničná č. 23, Šaľa, **za účasti: 1/ Mgr. L., bytom N., 2/ Č.Č., a.s., R.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 897/2006 zo dňa 26.6.2006, o odvolaniach zúčastnených osôb 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/113/2009-80 zo dňa 7.10.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/113/2009-80 zo dňa 7.10.2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi a zúčastneným osobám 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. V 897/2006 zo dňa 26.6.2006 o povolení vkladu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X., k. ú. Š., vo vlastníctve Mgr. Š., uzatvorenej dňa 25.5.2006 medzi Č.Č., a.s., ako záložným veriteľom a Mgr. Š. ako záložcom. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žalobcovi ani účastníkom konania 1/ a 2/ nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo dospel k záveru, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia nemal správny orgán zistený skutkový stav v rozsahu postačujúcom na riadne posúdenie veci a tiež z dôvodu vady v konaní, žalovaného, ktorou bolo nerešpektovanie predbežného opatrenia, hoci mal o ňom vedomosť. Správe katastra uložil v novom konaní zohľadniť skutočnosť, že predbežné opatrenie dňom právoplatnosti rozsudku vo veci samej, t. j. 2.6.2006, zaniklo a správa katastra sa tak bude musieť vysporiadať s obsahom rozsudku, prípadne aj ďalších súdnych rozhodnutí týkajúcich sa predmetných nehnuteľností.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že v súvislosti s vkladovým konaním vedeným pod č. V 897/06 na základe návrhu na vklad záložného práva v prospech Č.Č., a.s., došlo k zásadnému pochybeniu žalovanej správy katastra, keď ignorovala uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/30/2006-73 zo dňa 18.4.2006, preukázateľne jej doručené dňa 5.6.2006 a absolútne nezohľadnila skutočnosť, že ohľadne predmetu záložného práva bolo záložkyni (zúčastnená osoba 1/) zakázané „akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami, tieto previesť na inú osobu“. Krajský súd argumentoval, že hoci formulácia výroku predbežného opatrenia mohla do určitej miery vyvolávať pochybnosti, hlavne v nadväznosti na jeho odôvodnenie, v prípade súdnych rozhodnutí je záväzným výrok, ktorý v tomto prípade jednoznačne obsahoval formuláciu „akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami“ – teda obmedzenie, ktoré sa vzťahovalo na celý rozsah dispozičného oprávnenia vlastníka nehnuteľností, t. j. aj na zriadenie záložného práva. Uviedol, že ide o konštantné a všeobecne akceptované vymedzenie pojmu akýmkoľvek spôsobom „nakladať“ s nehnuteľnosťami.

Podľa krajského súdu správa katastra pochybila, keď neaplikovala § 31 katastrálneho zákona a neprerušila konanie do doplnenia riadneho písomného vyhotovenia predbežného opatrenia. Svojej zákonnej povinnosti v zmysle § 31 katastrálneho zákona a § 40 vykonávacej vyhlášky sa žalovaný nemôže zbaviť tvrdením, že faxové podanie nie je listinou spôsobilou na zápis, ani sa vyvíňovať tvrdením, že R. mohol právoplatné uznesenie doručiť správe katastra. Zdôraznil, že pri akejkol'vek pochybnosti o oprávnení účastníka vkladového konania nakladať s nehnuteľnosťami je povinnosťou správy katastra konanie prerušiť a rozhodovať až po jednoznačnom a definitívnom vyriešení tejto otázky.

Podľa záveru súdu namietaným postupom správy katastra došlo k zásadnému zásahu do práv Mgr. R., ktorý sa v súdnom konaní domáhal vyslovenia neúčinnosti prevodu vlastníctva na účastníčku 1/. Tým, že správa katastra povolila vklad záložného práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech účastníka 2/, došlo k situácii, že Mgr. H. sa pri vymáhaní priznanej pohľadávky od H.Š. (matka Mgr. Š.) cestou exekúcie na nehnuteľnosť neúčinne prevedenú na Mgr. Š. dostal do postavenia záložného veriteľa s neskorším poradím a teda uspokojenie jeho pohľadávky by bolo fakticky ohrozené.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie zúčastnené osoby pod 1/ a 2/, ktoré sa domáhali zmeny rozsudku krajského súdu a zamietnutia žaloby.

Mgr. Š. tvrdila, že ani ona, ani správa katastra neporušili predbežné opatrenie Krajského súdu v Trnave, lebo správa katastra svojim zápisom č. V/897/2006 nepreviedla nehnuteľnosti na inú osobu, iba ich zaťažila v prospech Č.Č., a.s. Krajskému súdu vytýkala predovšetkým to, že svojim rozsudkom narušil právnu istotu občana, keď sa vyjadril, že uznáva len časť a nie celé rozhodnutie. Vytýkala tiež zmeškanie lehoty na podanie žaloby prokurátorom, pretože v čase vydania rozhodnutia mohol prokurátor podať žalobu v rámci lehoty 1 roka od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Č.Č., a.s. namietala, že k zriadeniu záložného práva k nehnuteľnostiam došlo na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Účinky vkladu záložného práva nastali 26.6.2006. Tvrdila, že nemala vedomosť o existencii akýchkoľvek skutkových a právnych skutočností brániacich povoleniu vkladu a poukázala na to, že v prípade výmazu záložného práva nie je možné obnovenie právneho stavu, aký bol pred zápisom GP č. 89/2005

vrátane výmeru predmetnej rozostavanej stavby na parc. č. X., vzhľadom na zásadu právnej istoty a na skutočnosť, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. v k. ú. Š., vrátane rozostavanej stavby, boli predmetom zriadenia exekučného záložného práva zo dňa 2.1.2009-Z 124/09. Podľa jej názoru správa katastra neporušila predbežné opatrenie, pretože účastníčka 1/ neprekročila vymedzený rozsah nakladania s nehnuteľnosťami. Dodala, že dôsledkom zmeny rozhodnutia správy katastra by došlo aj k zmene podmienok úverového vzťahu a jeho zabezpečenia, ktorý by sa svojim charakterom stal rizikovým a problémovým z hľadiska jeho vysporiadania.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniam navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Právne argumenty odvolateľov nepovažoval za spôsobilé vyvrátiť záver krajského súdu, s ktorým sa plne stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolania zúčastnených osôb 1/ a 2/ nie sú dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 11. októbra 2011 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu a pripojeného administratívneho spisu žalovaného, vyplýva, že správa katastra na základe návrhu na vklad podaného 26.5.2006 rozhodnutím č. V 897/2006 zo dňa 26.6.2006 povolila vklad záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X., k. ú. Š., v zmysle geometrického plánu č. 89/2005 zo dňa 13.1.2006 – rozostavaný rodinný dom na pozemku s parc. č. X. a pozemok s parc. č. X. – vo výlučnom vlastníctve Mgr. L.Š. a to pre záložného veriteľa Č.Č., a.s.

Správa katastra dňa 26.6.2006 vklad povolila, hoci dňa 5.6.2006 jej bolo prostredníctvom faxu doručené uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/30/2006-73 zo dňa 18.4.2006 v právnej veci žalobcu Bc. R. proti žalovanej Mgr. L.Š., z ktorého

vyplývalo, že Mgr. Š. bolo zakázané akýmkoľvek spôsobom nakladať aj s predmetnými pozemkami. Obmedzujúca poznámka (uvedené uznesenie KS v Trnave) bola v katastri vpísaná pod č. Z 1496/06 až 22.8.2006 po doručení odpisu uznesenia.

Okresný prokurátor v Nových Zámkoch podal protest pod sp. zn. Pd 30/09 zo dňa 8.4.2009 z dôvodu, že správa katastra svojim rozhodnutím o povolení vkladu záložného práva V 897/2006 zo dňa 26.6.2006 porušila zákon, pretože vklad povolila napriek vykonateľnému predbežnému opatreniu súdu o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami tvoriaci predmet zálohu.

Správa katastra protestu prokurátora nevyhovela a vec bola predložená na rozhodnutie nadriadenému Katastrálnemu úradu v Nitre, ktorý svojim rozhodnutím sp. zn. Vo 20/2009-4/Zv zo dňa 27.5.2009 (právoplatným dňa 30.6.2009) protestu nevyhovela napriek tomu, že v odôvodnení sám konštatoval, že správa katastra sa neriadila dôsledne príslušnými ustanoveniami (najmä § 31 katastrálneho zákona a § 36b a 40 vyhlášky ÚGKK SR č. 79/1996 Z.z.) a že v čase posudzovania neboli splnené v celom rozsahu podmienky pre povolenie vkladu záložného práva. Z odôvodnenia rozhodnutia katastrálneho úradu ďalej vyplýva, že hoci sa nestotožňuje so všetkými dôvodmi uvedenými v proteste prokurátora, mal za to, že správa katastra bola s poukazom na § 159 ods. 2 v spojitosti s § 167 ods. 2 OSP viazaná výrokom právoplatného uznesenia KS v Trnave č. k. 9Co/30/2006-73 zo dňa 18.4.2006, ktorým bolo účastníčke 1/ ako záložkyni zakázané „akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami, tieto previesť na inú osobu“, čo zahŕňalo aj zákaz zakladania nehnuteľnosti, napriek tomu, že tento výrok nebol z časti v súlade s odôvodnením, prípadne s formuláciou petitu Bc. H. na vydanie tohto predbežného opatrenia. Podľa katastrálneho úradu slovné spojenie „zákaz akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťou“ v sebe zahŕňa zákaz všetkých foriem nakladania s nehnuteľnosťou, vrátane jej zat'azovania záložným právom. Stotožnil sa s právnym názorom prokurátora, že právo zriadiť záložné právo k uvedeným nehnuteľnostiam bolo v čase posudzovania a rozhodovania o návrhu na vklad záložného práva obmedzené na základe vykonateľného predbežného opatrenia súdu. Protestu prokurátora však nevyhovela z dôvodu, že v prípade zrušenia vkladu by bolo potrebné vykonať aj výmaz nadväzujúceho GP č. 89/2005, vrátane zrušenia zápisu rozostavanej stavby na novovytvorenej parc. č. X., pričom obnovenie právneho stavu pred zápisom GP č. 89/2005 nie je možné vzhľadom na zásadu právnej istoty a na skutočnosť, že k týmto

nehnutelnostiam bolo medzičasom zriadené exekučné záložné právo (2.1.2009 Z154/09); obnovením stavu by mohlo dôjsť k zmareniu výkonu exekúcie predajom predmetných nehnuteľností a tým aj k možnosti uspokojenia pohľadávky veriteľa Mgr. H..

Z dôvodu nevyhovenia protestu podal prokurátor dňa 26.8.2009 na krajskom súde žalobu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ OSP, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 897/2006 zo dňa 26.6.2006. Dôvodil tým, že predmetné nehnuteľnosti sú zároveň aj predmetom zálohu exekučného záložného práva zriadeného 2.1.2009 v exekučnom konaní vednom pod č. EX 386/2005 vo veci oprávneného Mgr. H. proti povinnej Helene Š. (matke účastníčky 1/) o vymożenie pohľadávky vo výške 7 528 600 Sk s prísl., no exekučné záložné právo bolo zaznamenané pod č. Z 124/09 až 2.1.2009, v dôsledku čoho je Mgr. H. v postavení záložného veriteľa s neskorším poradím a uspokojenie jeho pohľadávky realizáciou predmetu zálohu predpokladá zohľadnenie práv záložcu zo zmluvy o zriadení záložného práva v prospech Č., ktorá má postavenie prednostného záložného veriteľa. Uviedol, že ním navrhovaným postupom by k zmareniu exekúcie nedošlo, ale Mgr. H. (ktorý sa úspešne dovolal neúčinnosti darovacej zmluvy medzi matkou a dcérou Š. voči sebe) by sa dostal do postavenia prednostného záložného veriteľa.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia správy katastra č. V 897/2006 zo dňa 26.6.2006, ktorým povolila vklad záložného práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam vo vlastníctve Mgr. Š. (účastníčky 1/) v prospech Č.Č., a.s. (účastník 2/) a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami účastníkov konania a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného.

S poukazom na § 22 ods. 4 katastrálneho zákona sa na katastrálne konanie vzťahuje Správny poriadok („SP“).

Podľa § 32 SP **správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie.** Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania (ods. 1).

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (ods. 2).

V zmysle § 31 katastrálneho zákona **správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené (ods. 1).** Pri rozhodovaní o povolení vkladu **prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (ods. 2).**

V zmysle § 31a ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona **konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke.**

V zmysle vykonávacej vyhlášky ÚGKK SR č. 79/1996 Z.z. ku katastrálnemu zákonu sa v konaní o povolení vkladu skúma aj to, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové, alebo právne zmeny, ktoré bránia vkladu do katastra (§ 36b ods. 1, písm. c/). Pri skúmaní platnosti zmluvy sa zisťuje, či právny úkon svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu alebo či ho neobchádza, alebo sa neprieči dobrým mravom, a to najmä, či uzavretiu zmluvy účastníkov nie sú na prekážku okolnosti, ktoré bránia nakladaniu s nehnuteľnosťou, a či k právnemu úkonu účastníka, ktorý je obmedzený pri disponovaní s nehnuteľnosťou, prípadne k zmluve ako celku bol udelený potrebný súhlas (§ 36b ods. 2. písm. f/).

Odvolačí súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že v danom prípade sa správa katastra vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami neriadila, keď napriek vedomosti o existencii uznesenia KS v Trnave obmedzujúceho dispozičné právo záložcu k tam uvedeným nehnuteľnostiam, ktoré bolo faxom doručené správe katastra už 5.6.2006, povolila

na návrh podaný dňa 26.5.2006 vklad záložného práva na základe zmluvy uzavretej medzi účastníčkou 1/ ako záložcom a účastníkom 2/ ako záložným veriteľom a to dňa 26.6.2006. Správa katastra v zmysle § 32 ods. 1 a 2 SP v spojení s § 31 ods. 2 katastrálneho zákona mala povinnosť na základe doručeného faxu – uznesenia KS v Trnave – vykonať riadne šetrenie o tom, či neexistujú prekážky pre povolenie vkladu, pretože z tohto uznesenia bolo zrejmé, že dispozícia záložcu bola určitým spôsobom obmedzená. Obmedzujúcu poznámku v súvislosti s uvedeným uznesením KS v Trnave zapísala správa do katastra pod Z 1496/06 až dňa 22.8.2006. Ak by správa katastra postupovala v súlade so zákonom, zistila by, že v rozhodnom čase záložca nemal právo nakladať s nehnuteľnosťami a preto mala v tejto časti návrh na vklad záložného práva v prospech Č. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na výrok uznesenia KS v Trnave č. k. 9Co/30/2006-73 a v súvislosti s ním na ustanovenia § 159 os. 2 v spojení s § 167 ods. 2 OSP, z ktorých vyplýva, že záväznou časťou súdneho rozhodnutia je práve jeho výrok. Výrokom súd zakázal záložcovi „akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami, tieto previesť na inú osobu“. Odvolací súd súhlasí s argumentáciou krajského súdu, že pojem „nakladať akýmkoľvek spôsobom s nehnuteľnosťou“ zahŕňa aj zákaz k nehnuteľnosti zriadiť záložné právo. Hoci výrok nie je sčasti v súlade s odôvodnením rozsudku, nemožno dospieť k záveru, že obmedzenie dispozície sa týka len prevodu – v takom prípade by výrok znel jednoznačne, že sa záložcovi zakazuje nehnuteľnosť previesť na inú osobu. Treba zdôrazniť, že **rovnaký názor zastáva aj Katastrálny úrad v Nitre, ktorý vo svojom rozhodnutí konštatoval porušenie zákona správou katastra, ktorá bola viazaná uvedeným výrokom zahŕňajúcim aj zákaz zakladania nehnuteľnosti.** Je preto zrejmé, že správa katastra v rozpore so zákonom povolila vklad záložného práva v čase, kedy musela mať vedomosť o pravdepodobnom obmedzení dispozičného práva záložcu, hoci v súlade so zákonom mala konanie prerušiť a zabezpečiť si potrebné podklady pre svoje rozhodnutie a skúmať, či nenastali okolnosti brániace povoleniu vkladu. Ak by správa katastra postupovala tak, ako jej to ukladá zákon, nemohla by povoliť vklad záložného práva, pretože na to neboli splnené zákonom požadované podmienky.

K námietke účastníčky 1/ ohľadne tvrdeného zmeškania lehoty na podanie žaloby prokurátorom odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 250b ods. 5 OSP v znení účinnom ku 31.12.2009, podľa ktorého je lehota na podanie žaloby 2 mesiace od právoplatnosti

rozhodnutia, ktorým protestu nebolo vyhovené. (Jednoročná lehota, v rámci ktorej mohol prokurátor podať žalobu, bola zrušená k 1.7.2007.) V predmetnej veci je týmto rozhodnutím rozhodnutie Katastrálneho úradu v Nitre č. Vo 20/2009-4/Zv zo dňa 27.5.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2009, dvojmesačná lehota preto uplynula dňom 31.8.2009, lebo posledný deň lehoty pripadol na nedeľu (§ 57 ods. 2 OSP). Ak by sa malo počítanie lehôt riadiť znením § 250b ods. 5 OSP účinným v čase rozhodovania o vklade záložného práva tak, ako to uviedla účastníčka 1/ v odvolaní, išlo by o retroaktivitu, ktorá je v našom právnom poriadku zakázaná.

K odvolacím dôvodom účastníka 2/, že prokurátorom navrhovaným postupom by došlo k zmene podmienok úverového vzťahu (medzi Č. ako veriteľom a účastníčkou 1/ ako dlžníčkou) a tento by sa stal rizikovým a problémovým, odvolací súd uvádza, že ak by nedošlo k pochybeniu na strane správy katastra, bol by veriteľom s prednostným právom uspokojenia Mgr. H. a nie Č., ktorá by pri správnom a zákonnom postupe žalovaného zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnostiam s účastníčkou 1/ pravdepodobne nebola uzavrela práve z dôvodu, že k predmetným nehnuteľnostiam by v rozhodnom čase bolo zaznamenané obmedzenie dispozičného práva Mgr. Š.. Nemožno prehliadnúť a tolerovať porušenie zákona správnym orgánom, ktoré výrazným spôsobom zasahuje do práv a oprávnených záujmov jednej osoby, len preto, že je „výhodnejšie“ pre iný subjekt. Ak by správa katastra neporušila zákon a postupovala by tak, ako jej to predpisy ukladajú, bola by v katastri riadne a včas zaznamenaná poznámka obmedzujúca dispozičné právo účastníčky 1/ nakladať s nehnuteľnosťami, teda nemohla by byť v tom čase účinne uzavretá zmluva o záložnom práve k týmto nehnuteľnostiam medzi Č. a Mgr. Š.. Mgr. H. by bol takto v postavení veriteľa so skorším poradím na uspokojenie jeho nemalej pohľadávky od matky Mgr. Š., ktorá sporné nehnuteľnosti previedla na svoju dcéru darovacou zmluvou, pričom neplatnosti tejto zmluvy sa Mgr. H. úspešne dovolal v samostatnom súdnom konaní. K zmareniu exekúcie by podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo, no pohľadávka Mgr. H. by bola uspokojená prednostne.

Treba dodať, že rozhodnutím vo veci samej /relatívna neplatnosť darovacej zmluvy/ predbežné opatrenie a uznesenie KS v Trnave č. k. 9Co 30/2006-73 v zmysle § 77 OSP zaniklo a preto bude úlohou správy katastra túto skutočnosť v novom rozhodnutí zohľadniť a vysporiadať sa s novovzniknutou situáciou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, ktorý vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia správy katastra (§ 250i ods. 1 OSP) konštatoval porušenie zákonných ustanovení v postupe a rozhodnutí žalovaného a preto správne žalobou napadnuté rozhodnutie o povolení vkladu zrušil. Odvolacie dôvody účastníkov 1/ a 2/ neboli spôsobilé spochybníť takto ustálený právny záver krajského súdu, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho rozsudok podľa § 219 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil a účastníkom 1/ a 2/ preto, že neboli v konaní úspešní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 11. októbra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová